

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9 'Εθός Πατησίων ἀριθ. 9

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αδόλφου Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις, * (συνέχ) — Πέτρον Δελκούρ:
Ἡ ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ, μετάφρασις Π. Σ (συνέχεια). — ΕΠΙ ΤΟΥ
ΠΥΡΓΟΥ ΑἰΦΕΛ, διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προπληρωθείς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαι: 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Ο ΜΑΡΣΙΠΟΣ ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣ

Διήγημα Léon de Tinsau

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— "Α! συγγνώμη! είδες πώς ὤρμησα
έναντίον του, ἀλλά ...

— "Ἄλλ' εἶχες τὴν φρόνησιν νὰ ὀπι-
σθοδρομήσῃς.

— Νὰ ὀπισθοδρομήσω, ἐγώ!... οὐδέ-
ποτε!... Ἀλλὰ τί ἠδυνάμην νὰ πράξω;
"Ω! ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀδελφῆς
μου, ἂν ὁ Δαλισιεῖς ἦτο μόνος... θὰ ἔβλε-
πες! Τοῦτο δὲν μὲ ἠμπόδισεν ἄλλως τε
νὰ τῷ ἀπευθύνω πικρὰς παρτηρήσεις. Τῷ
ὠμίλησα αὐστηρῶς καὶ ὠμολόγησεν ὅτι
παρεξέτράπη...

"Ἡ Πουλχερία ἐφαίνετο μὴ προσέχουσα
εἰς αὐτόν. Ἀκούσασα ὁμως τὰς λέξεις
ταύτας ἐστράφη ζωηρῶς καὶ ἐθεώρησε τὸν
Ἐμερὺ κατὰ πρόσωπον.

— Τὸ ὠμολόγησεν; ἠρώτησε.

— Ναί... δηλαδὴ ἀνεγνώρισεν... ὅτι
ἡ ὀργή του...

— Δὲν εἶνε ἀληθές! ψεύδεσαι. Αὐτὸς
ν' ἀναγνώρισῃ ὅτι εἶχεν ἄδικον... ποτέ!...

— Ἐν τούτοις, σὲ βεβαιῶ...

— Αἱ παρατηρήσεις σου τάχα τὸν ἔκκα-
μαν νὰ μετανοήσῃ; Νομίζεις λοιπὸν ὅτι
δὲν τὸν γνωρίζω;

— Πουλχερία...

— Θέλεις νὰ μὲ πείσης ὅτι εἶνε ἕνας
ἄνανδρος ὡς σὺ... ὦ! ὄχι!... εἶνε ὕβρι-
στῆς, ἀτιμος, ὅσον θέλεις, ἀλλ' εἶνε γεν-
νατος αὐτός!

"Ο Ἐμερὺ ἀνηγέρθη.

— Τὸ βλέμμα του, εἶπε, δὲν μὲ πτοεῖ.

— "Ἐλα δά!... θὰ παραβληθῆς μὲ αὐ-
τὸν ἴσως... "Ἐλα! τελειῶνε... μοὶ προ-
ξενεῖς ἀηδίαν.

Καὶ ἤρξατο μεταχειριζομένη αὐτὸν
μετὰ τῆς ἐσχάτης καταφρονήσεως. Τῷ
εἶπεν ὅτι δὲν ἠγνόει πῶς κατέπεσε τόσον,
ὥστε νὰ γείνη ἐρωμένη ἐκείνου. Καὶ ἤ-
θελε νὰ τὸν ἀγαπᾷ!... καὶ τὸ ἐπίστευ-
σε!... Πολὺ τὴν ἐστενοχῶρει ὅτι ἐκεῖνος
εἶχεν ἐνοικιάσει κατοικίαν ἀνωθεν τῆς ἰ-
δικῆς τῆς· τοῦτο τὴν ἠμπόδιζε νὰ τὸν
ἀπατᾷ!... Τέλος δὲν ἠθελε νὰ τὸν ἐπα-
νίδῃ πλέον, οὐδὲ ν' ἀκούσῃ τι περὶ αὐτοῦ.

— Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης σοὶ ἀ-
παγορεύω νὰ ἔρχεσαι ἐδῶ, εἶπεν αὐτῷ.

Καὶ ἐβάδισε, διευθυνομένη πρὸς τὸ δω-
μάτιόν τῆς. Διερχομένη ὁμως τὴν αἰθου-
σαν προσέκρουσεν εἰς ἓν τῶν λουδοβικέων,
ἀτινα ἦσαν διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ δαπέδου
καὶ μικροῦ δαῖν ἔπιπτεν.

— Ἴδού! σὺνάξῃ λοιπὸν τὰ νομίσματα
αὐτά! ἀνέκραξεν ἡ Πουλχερία.

Καὶ δι' ἐνὸς λακτίσματος ἔρριψε τὸ
λουδοβικέιον εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἐμερῦ.

"Ἡ Πουλχερία ἐξῆλθεν

"Ο Ἐμερὺ ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν ἔκπλη-
κτος.

"Ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ συμφιλωθῇ,
ὅτε τὸ βλέμμα του συνήντισε τὸ λουδο-
βικέιον. Παράδοξος ἰδέα τῷ ἐπήλθεν εἰς
τὸν νοῦν. Τὸ λουδοβικέιον ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ
Αἰμιλία εἶχε ρίψει κατὰ πρόσωπον τῆς
Πουλχερίας, θὰ ἦτο τυχηρὸν δι' ἐκείνον,
ὅστις ἠθελε παίξει δι' αὐτοῦ.

— Ναί! εἶπε, μὲ αὐτὸ τὸ νόμισμα θὰ
γυμνώσω ἀπόψε ὅλους τοὺς θαμῶνας τῆς
Κοραλίας!

"Ἐβεβαιώθη ὅτι οὐδεὶς ἔβλεπεν αὐτόν·
εἶτα κύψας ἔλαβε τὸ νόμισμα, ὅπερ ἔθη-
κεν ἐν τῷ χρηματοφυλακίῳ του.

Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθε παρὰ τῷ Λαυ-
ρεντίῳ.

— Ἀλλὰ διατί, εἶπεν αὐτός, ἡ νέα
αὐτῆ σκηνή;

— Ἐπρεπε τὸ μάθημα νὰ γείνη πλη-

ρες! Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰ καὶ ἄς ὀ-
μιλήσωμεν διὰ σέ. Εἶσαι δι' ὀλίγον καιρὸν
εἰς Παρισίους;

— Θὰ μείνω μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μη-
νός.

— Πολὺ καλὰ. Δὲν θὰ ἀρνηθῆς νὰ δι-
έλθωμεν ὥρας τινας ὁμοῦ;

— Ὅχι, βεβαίως.

— Ἔχεις ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃς πάλιν
τοὺς Παρισίους μας. Πρῶτον, θὰ προγευ-
ματίσωμεν εἰς τὸ καφενεῖον Λενοάρ, ἔ-
πειτα θὰ περιπατήσωμεν ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ὁμοῦ καὶ τὸ ἔσπερας θὰ σὲ ὀδηγήσω
εἰς τῆς Κοραλίας, ἡ ὁποία εἶνε πάντοτε
ἡ καλὴ κόρη, τὴν ὁποίαν γνωρίζεις. Ἐλα,
μὴ σκέπτεσαι, ἀπεφασίσθη.

Κατῆλθον.

"Ἀπέναντι τῆς οἰκίας, ἐπὶ τοῦ πεζοδρο-
μίου, περιεπάτει γέρον τις, ὃν ὁ Λαυρέν-
τιος ἀνεγνώρισεν. Ἦτο ὁ Λουβέν, ὅστις
ἐσταμάτησεν ἄμα εἶδε τοὺς δύο νέους ὀ-
φθαλμῶν του. Ὁ Λαυρέντιος διῆλθε πλη-
σίον αὐτοῦ, τῷ ἐνευσεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις
ἔβαινε κάλλιστα, καὶ ἀπεμακρύνθη μετὰ
τοῦ Ἐμερῦ. Ὁ Λουβέν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν
κατοικίαν του ἔμπλεως χαρᾶς διὰ τὴν
δραστηριότητα καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα
τοῦ συντρόφου του.

"Ο Λαυρέντιος καὶ ὁ Ἐμερὺ δὲν ἐχωρί-
σθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἔσπέ-
ρας, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν, μετέβησαν
παρὰ τῆ Κοραλίας, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου
Νικολάου τοῦ Ἀντέν.

"Ἡ Κοραλία ἦτο ξανθὴ τεσσαρακοντού-
της, ἣτις προσεπάθει ψιμιθιουμένη νὰ
φαίνεται τριακοντούτης. Προσείλκεν οὐχ
ἦττον παρ' αὐτῆ οὐ μόνον ἄνδρας, ἀλλὰ
καὶ νεαρὰς γυναῖκας, αἵτινες, ὡς ἔλεγεν,
ἐκόσμουσαν τὴν αἰθουσαν αὐτῆς.

"Ἰδοῦσα τὸν Ἐμερὺ μετὰ τοῦ φίλου αὐ-
τοῦ ἐμειδίασεν ἐπιχαρίτως.

— Μπᾶ! δὲν τὸν ἀναγνώριζετε; ἠρώ-
τησεν ὁ Ἐμερὺ.

— Ἀλλὰ... ὄχι· δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἔ-
λαβω τὴν τιμὴν.